

MISNO SLAVLJE  
U POVODU ZAVRŠETKA UNUTARNJIH RADOVA  
U SARAJEVSKOJ KATEDRALI  
16.10.2011.

**28. NEDJELJA KROZ GODINU**

**ULAZ**, pjesma na njemačkom

**POČETAK MISE** ( Predvodi mons. Heribert August na njemačkom jeziku)

**UVODNA RIJEČ**: Predvoditelj

**KYRIE**, pjeva se latinski (Zor bogoslova)

**SLAVA**, recitirana

Slava Bogu na visini

I na zemlji mir ljudima dobre volje.

Hvalimo Te. Blagoslivljamo Te, klanjamo Ti se, slavimo Te.

Zahvaljujemo Ti radi velike slave Tvoje.

Gospodine Bože, Kralju nebeski, Bože Oče Svemogući.

Gospodine Sine jedinorođeni, Isuse Kriste, Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Očev.

Koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se.

Koji oduzimaš grijehе svijeta, primi našu molitvu.

Koji sjediš s desne Ocu, smiluj nam se.

Jer Ti si jedini svet.

Ti si jedini Gospodin.

Ti si jedini Svevišnji, Isuse Kriste.

Sa Svetim Duhom, u slavi Boga Oca.

Amen.

**ZBORNA MOLITVA:**

Gospodine nek nas tvoja milost uvijek nadahnjuje i prati te budemo sveudilj usmjereni na dobro. Po Gospodinu našem Isusu Kristu koji s tobom živi i kraljuje u vijeka vjekova.

Amen

**Prvo čitanje – Iz 25,6-10a (hrvatski)**

*Čitanje Knjige proroka Izaije*

Gospodin nad vojskama spremi će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena.

Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše i uništiti će smrt zasvagda.

I suzu će sa svakog lica Gospodin Bog otrti – sramotu će svog naroda na svojoj zemlji skinuti: tako Gospodin reče. I reći će se u onaj dan:

»Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je Gospodin u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu, jer ruka Gospodnja na ovoj gori počiva!«

*Riječ Gospodnja.*

**Pripjevni psalam – Ps 23,1-6 (hrvatski)**

***Pripjev:*** *U Gospodnjem ću domu prebivati kroz dane mnoge.*

Gospodin je pastir moj:  
ni u čem ja ne oskudijevam;  
na poljanama zelenim  
on mi daje odmora.

Na vrutke me tihane vodi  
i krijepi dušu moju.  
Stazama pravim on me upravlja  
radi imena svojega.

Pa da mi je i dolinom smrti proći,  
zla se ne bojim jer si ti sa mnom.  
Tvoj štap i palica tvoja  
utjeha su meni.

Trpezu preda mnom prostireš  
na oči dušmanima mojim.  
Uljem mi glavu mažeš,  
čaša se moja prelijeva.

Dobrota i milost pratit će mene  
sve dane života moga.  
U Gospodnjem ću domu prebivati  
kroz dane mnoge.

### **Drugo čitanje Fil 4,12-14.19-20 (njemački)**

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanima  
Braćo! Znam i oskudijevati, znam i obilovati!  
Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati,  
i obilovati i oskudijevati. Sve mogu u Onome koji me jača!  
Ipak, lijepo je od vas što sa mnom podijeliste moju nevolju.  
A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu  
Isusu.  
Bogu pak, Ocu našem, slava u vijeke vjekova! Amen.  
*Riječ Gospodnja.*

ALELUJA (Zbor)

### **Evangelje Mt 22,1-14 (hrvatski)**

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju  
U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u  
prisposodobama:  
»Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da  
pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći:  
'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve  
pripravljeno. Dođite na svadbu!' Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njiivu,  
drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj  
razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama:

‘Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!’ Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.« Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruho. Kaže mu: ‘Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?’ A on zanijemi. Tada kralj reče poslužiteljima: ‘Svežite mu ruke i noge i bacite ga vanu tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.’ Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih.«

*Riječ Gospodnja.*

### **PROPOVIJED MONS. HERIBERTA AUGUSTA U KATEDRALI 16. 10. 2011.**

Prva poslanica Solunjanima apostola Pavla (iz koje danas imamo drugo čitanje) je najstariji spis Novoga zavjeta. Počinje velikom zahvalom Apostola Bogu za zajednicu u Solunu, koja spada među prve što ih je Apostol utemeljio u Europi. Prema tome, prva riječ Novoga zavjeta nije opomena ili prijetnja neumoljivim Božjim sudom grešnicima nego zahvala Bogu. Smatram da bi ta zahvala Bogu trebala stajati kao naslov nad cijelim Starim i Novim zavjetom, zahvala za radosnu vijest o njegovoj ljubavi prema ljudima, svima ljudima te prema tome i prema nama. Danas, međutim zahvaljujemo za sve što vidimo, prepoznajemo, njegovom snagom dotičemo i činimo. Ovo čitanje izvrsno se uklapa u razlog našeg okupljanja danas ovdje.

Danas se u Crkvi češće čuje opomena nego radosna vijest, više zabrinutost nego povjerenje, više jadikovanje nego zahvala. Svakako da ima razloga za jadikovanje, na primjer sve slabije poznavanje vjere ili sve manji broj svećeničkih zvanja, i drugo. Ipak, uza sve opravdane razloge za jadikovanje, zabrinutost i opominjanje – gdje je zahvala Bogu za one koji vjeruju, koji unatoč svakom napadanju svoju vjeru žive strpljivo i snažno, kao što Pavao zahvaljuje Bogu što je „vaša vjera djelotvorna, ljubav zauzeta, nada postojana“? Na temelju svoga dugog djelovanja kao župnik mogu reći: živjeti od vjere nisam naučio samo iz teološkog studija ili od vodstva crkvenih poglavara nego od susretanja s ljudima, od mojih roditelja, od mnogih koji su me pratili na životnom putu, od mnogih u našoj župnoj zajednici i angažiranim skupinama, koji ne dopuštaju da im itko pomuti hrabrost za vjeru i djelovanje. Konačno sam naučio vjerovati od Sarajeva, od subraće. Iz prijateljstva s Markom Josipovićem, od sestara i iz svega što sam ovdje mogao doživjeti.

Svakako da ima pokoja jadikovka i u našim zajednicama i Crkvi: jadikovanje zbog premalog broja svećenika u našim velikim zajednicama, kao kod nas, zbog briga koje preostaju ili ih potiskujemo, zbog zastoja u reformi, nadasve zbog opasnosti tihog napuštanja ili ravnodušnosti. Ima, međutim, mnogo skupina u našim zajednicama i dalje koje u svom življenju iz vjere ne dopuštaju da budu zbunjene. Mislim na primjer na skupine koje su od srca prihvatile stvar povezivanja župa, na brojne karitativne skupine, na skupine „Jedan svijet“, na sve koji su pomogli da ovo divno djelo obnove katedrale počnemo i dovršimo i na mnoge druge.

Sve je ovo dovoljan razlog za zahvaljivanje. Ova zahvala je znak da ova vjera, ova ljubav i ova nada nisu naše ostvarenje nego da to Bog čini u nama i po nama. Pavao ne govori: kako sam ja velik apostol zbog zajednice koju sam utemeljio i koja ostaje vjerna, nego zahvaljuje Bogu koji je to u zajednici pobudio i dalje snažno podržava. To nije ni umišljena zahvala farizeja koji zahvaljuje Bog što je tako dobar, nego ponizna, zadivljena zahvala za to da Bog i po nama čini dobro, unatoč svim našim nedostacima i mlakosti.

Stoga ovdje zahvaljujem Bogu za vas i za sve koji s vjerom pridonose životu naše zajednice u Aachenu, Krefeldu, Mönchengladbachu i drugdje, jer se tako vjera očituje djelom, u ljubavi koja se na veoma različite načine brine za druge, ovdje u sarajevskoj nadbiskupiji, te u nadi koja ovo služenje čini čvrstim unatoč svim odurnostima u Crkvi i svijetu. Mogao bih navesti mnogo imena, ali ću danas ovdje spomenuti samo one koji su doputovali na ovu

posvetu, koji su ovo djelo omogućili molitvom i darovima te mnoge radnike i stručnjake koji su obnovu katedrale obavili te posao priveli kraju u ovoj ljepoti. Stoga možemo zahvaliti Bogu također jedni za druge, za dobro koje smo doživjeli od drugih. Svaka služba Božja trebala bi biti prožeta ovom zahvalom. Riječ „euharistija“ znači uistinu zahvala, zahvaljivati, blagoslivljati i biti blagoslovljen. Zahvala je povezana s udivljenjem i radošću. To bi trebao biti znak raspoznavanja za naše zajedništvo. To će privlačiti i druge u našoj razdijeljenoj Crkvi i svijetu. Ostanimo tako povezani dok putujemo na životnom putovanju. Tada ćemo zacijelo i drugima postati razlog zahvaljivanja. Amen.

### **VJEROVANJE** (svatko na svom jeziku)

Vjerujem u jednoga Boga, Oca svemogućega,  
stvoritelja neba i zemlja,  
svega vidljivoga i nevidljivoga.  
I u jednoga Gospodina Isusa Krista,  
jedinorođenoga Sina Božjega.  
Rođenog od Oca prije svih vjekova.  
Boga od Boga, svjetlo od svjetla,  
pravoga Boga od pravoga Boga.  
Rođena, ne stvorena,  
istobitna s Ocem,  
po kome je sve stvoreno.  
Koji je radi nas ljudi i radi našega  
spasenja sišao s nebesa.  
I utjelovio se po Duhu Svetom  
od Marije Djevice,  
i postao čovjekom.  
Raspjet također za nas,  
pod Poncijem Pilatom mučen i pokopan.  
I uskrsnuo treći dan, po Svetom Pismu.  
I uzašao na nebo,  
sjedi s desne Ocu.  
I opet će doći u slavi  
suditi žive i mrtve,  
i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.  
I u Duha Svetoga,  
Gospodina i životvorca;  
koji izlazi od Oca i Sina.  
Koji se s Ocem i Sinom skupa časti  
i zajedno slavi;  
koji je govorio po prorocima.  
I u jednu svetu katoličku i  
apostolsku Crkvu.  
Ispovijedam jedno krštenje za  
oproštenje grijeha.  
I iščekujem uskrsnuće mrtvih.  
I život budućega vijeka.  
Amen.

**MOLITVA VJERNIKA** (prva tri zaziva njemački, dalje hrvatski)

**PRIKAZNA PJESMA** (njemački)

**DAROVNA MOLITVA:**

Primi, Gospodine molitve i prinose svojih vjernika, da po ovoj svetoj službi prijeđemo u nebesku slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

**SVET ( PJEVA SE LATINSKI)**

**II, KANON**

**OČE NAŠ** (svatko na svom jeziku)

**JAGANČE BOŽJI** ( latinski, pjeva zbor)

**PRICEŠT** ( jedna pjesma hrvatski, druga njemački)

**POPRIČESNA MOLTVA**

Gospodine, ti nas hraniš tijelom i krvlju svoga Sina: daj da postanemo dionici božanske naravi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

**NAKON BLAGOSLOVA**, pjesma na njemačkom